

Лондонська спіритична спілка (Limited edition)

КУПИТИ

Рік 1873, вікторіанська доба. У спробах знайти убивцю своєї молодшої сестри, Ленна, попри свій скептицизм, відправляється до відомої спіритуалістки Воделіни д'Аллер. Та пошук відповідей перериває резонансне вбивство, розкрити яке запрошують саме міс д'Аллер. Разом жінки вирушають до Лондонської спіритичної спілки, щоби з'ясувати обставини смерті одного з її членів. Під час розслідування героїні співпрацюють із впливовими представниками спілки, але з часом починають підозрювати, що ті й самі причетні до справи, яку хочуть розплутати.

Чи зможе Ленна подолати свої упередження, щоби розгадати таємницю вбивства сестри? І чи підкажуть духи, як пов'язані її смерть з убивством одного з членів Спілки?

Чому варто придбати:

- Авторка майстерно описує атмосферу, звичаї та манери Лондона XIX сторіччя та поєднує їх із досконалою містичною обстановкою спіритичних сеансів.
- Напружена та сповнена таємниць історія покаже, що іноді людський скептицизм заважає нам розплющити очі й поглянути на правду.
- Оповідь Сари Пеннер досліджує розмиті межі між реальністю та ілюзією і показує, на що здатні жінки, які хочуть помститися за тих, кого люблять.

Цікаві факти:

- «Лондонська спіритична спілка» стала бестселером The New York Times і здобула міжнародне визнання.
- Це другий роман Сари Пеннер після її дебютної книжки «Зникнення аптекарки».
- Ніта Проуз, авторка книжки «Покоївка», зазначила, що історія Пеннер насичена напругою, таємницями та ілюзіями.

Сім етапів спиритичного
сеансу

I

Заклинання древніх демонів
Медіум зачитує заклинання
для захисту учасників сеансу
від злих свавільних бісів.

II

Прикликання

Медіум закликає всіх духів,
присутніх неподалік, зібратися в кімнаті.

III

Ізолювання

Медіум проганяє всіх зайвих духів і залишає
тільки душу покійного,
з котрою хочуть поспілкуватися
учасники сеансу.

IV

Запрошення

Медіум запрошує душу ввійти в його тіло.

V

Входження в транс

Душа покійного входить у тіло медіума.
Медіум перебуває в трансі.

VI

Кульмінація

Медіум здобуває бажану інформацію.

VII

Завершення

Медіум проганяє
душу покійного,
виходить із трансу
й завершує сеанс.

Розділ 1

Ленна

Париж

Четвер, 13 лютого, рік 1873

У покинутому шато на лісистій околиці Парижа ось-ось мав початися спиритичний сеанс.

Стрілки годинника вказували на тридцять дві хвилини по півночі. Посеред кімнати стояв накритий чорним полотном стіл. За столом сиділа Ленна Вікс, спіритуалістка-учениця. Навпроти — інші учасники сеансу: поважний добродій та його дружина, обоє помітно знервовані, понурі. Дійство відбувалося у вітальні тепер напівзруйнованого шато, де років сто вже ніхто не жив. Багряні шпалери місцями пооблазили. Під ними проступала пліснява.

Якщо все йтиме за планом, тут скоро з'явиться привид — привид убитої в цьому шато дівчини.

У стелі щось зашаруділо. Звісна річ, миші. Щойно увійшовши, Ленна помітила, що плінтуси всіяні крихітними чорними зернятками — мишачим послідом. Гадане тупотіння лапок переросло в шурхіт і шкрябання. Це ж точно миші? Ленну пробирали дрижаки. Якщо привиди й існують, думала вона, то це покинуте шато — найкраща для них оселя.

Ленна зиркнула в темряву за вікном. Поволі падав мокрий сніг — рідкісне для Парижа явище. Мляво світили ліхтарі. Око зачепилося за металеві ворота на в'їзді в обійстя — оповиті мертвим плющем, вони похитувалися на завісах. За ними — темний густий хвойний ліс, припорошений білим.

Учасники сеансу, так звані гості, зібралися опівночі. Першими приїхали батьки жертви — з ними Ленна познайомила кілька днів тому. Невдовзі прибули вона сама та її наставниця, відома медіумка, яка и проведе цей сеанс, — Воделіна д'Аллер.

Усі в чорному. Атмосферу в кімнаті важко було назвати приємною чи бодай привітною. Ленна дістала й розгорнула записник. Подружжя нетерпляче чекало на початок сеансу, обоє сіпалися й презиралися. Батько

перекинув латунний свічник і дуже перепрошував. Ленна його розуміла: всі нервувалися. Вона й сама вже з десятків разів витерла спітнілі долоні об поділ сукні.

Нелегко було витерпіти таку лиху годину, та ще й під керівництвом Воделіни. За відвідини сеансу вона брала захмарну суму, і це не враховуючи завдатку.

Сьогодні збиралися викликати незвичайного духа. Власне, всі духи, з якими Воделіні доводилося мати справу, були незвичайні. Не старенькі, в білих нічних сорочках бабусі, які прожили довге життя, а тепер блукали порожніми коридорами. Не доблесні солдати, які смертю хоробрих полягли на війні. Ні, Воделіна скликала до себе духів тих, хто став жертвою насильства й помер молодим. Усіх до єдиного вбили. І що найгірше: їхні кривдники лишалися безкарними.

Ось чому тут була потрібна допомога Воделіни. Ось чому до неї зверталися. Такі люди, як ця згорьована пара за столом. Такі, як Ленна.

Тридцятирічна Воделіна уславилася своїми здібностями на весь світ: вона вміла прикликати духів невинно убієнних жертв, щоб з'ясувати імена вбивць. Шанована спіритуалістка, вона вже розкрила кілька найзагадковіших убивств у Європі. Її ім'я десятки разів потрапляло на перші шпальти, особливо після того, як вона торік за таємничих обставин покинула Лондон і повернулася в рідний Париж. Утім, на її вірних шанувальників це анітрохи не вплинуло.

Покинута шато могло здатися химерним місцем для проведення сеансу — але в методиці Воделіни взагалі було багато химерних вимог. Зокрема, вона стверджувала, що духа можна викликати лише там, де людина померла.

Два тижні тому, першого лютого, Ленна перетнула Ла-Манш, щоб стати ученицею Воделіни. Ленна чудово розуміла, що відмінницею їй у цій сфері не бути. Її переконання й погляди були доволі хиткими. Вона повсякчас ставила під сумнів необхідність Заклинання древніх демонів, ароматичних паличок із палосанто, шкаралупки з яєць кропив'янки. Не те щоб вона зовсім не вірила... Ні, Ленна радше не була впевнена. У цій царині нічого не можна довести. Нічого не можна зважити на терезах, про-аналізувати, покрутити в руках — на відміну від камінців, які Ленна зберігала вдома. І

поки інші учні й учениці беззастережно вірили в найбільш чудернацькі окультні теорії, Ленна постійно запитувала себе: чому? Як це можна знати напевне? Кілька років тому вона навіть відвідала спіритичний сеанс, але той випадок лише підтвердив її сумніви — звісна річ, ніякі привиди тоді не оприявнилися.

Ця сфера на межі правди й ілюзії зводила її з розуму.

За всі свої двадцять три роки життя Ленна жодного разу не бачила привида. Знайомі запевняли: гуляючи поміж старими маєтками або на цвинтарі, вони відчували прохолодні дотики невидимих сутностей. Інші казали, що бачили безпричинне мерехтіння свічки або тінь із людськими обрисами. Ленна завзято кивала, щиро прагнучи їм повірити. Але ж усі ці явища... Хіба в них немає простого раціонального пояснення? Обман зору, заломлення світла, віддзеркалення — наука все це може легко пояснити.

Якби кілька місяців тому Ленну запросили поїхати в Париж на спіритичний сеанс, вона б розсміялася. А вивчати мистецтво спіритизму? Марнування часу, сказала б Ленна. Вона віддавала перевагу пошуку зразків гірських порід на берегах Темзи. А тоді настав Вечір усіх святих — вечір, коли Ленна знайшла свою любу молодшу сестричку Еві бездиханну, закривавлену. Знайшла в саду біля скромного пансіонату «Гіквей гаус», що належав їхнім батькам, на Юстон-роуд. Еві зарізали, але на її тілі були ознаки боротьби: розкуйовджене волосся, садна, синці. Поруч валявся сестрин портфель — випатраний, порожній.

Поліція приділила смерті Еві стільки ж уваги, скільки зазвичай приділяла вбивству будь-якої жінки середнього класу — себто дрібку. Минуло три місяці, а жодної відповіді родина так і не отримала. Ленна була у відчай. А відчай, як виявилось, здатен перебороти зневіру. Ленна обожнювала Еві понад усе на світі. Магія, чаклунство, демони — Ленна вже була на все готова, аби тільки ще раз поговорити із сестричкою.

І нехай Ленна ще сумнівалася в існуванні привидів, її скарби — скам'янілості — могли слугувати доказом, що й після смерті є життя. Цю думку колись першою озвучила Еві, і тепер Ленна як ніколи прагнула побачити в цьому істину.

Еві зятято вірила в духів, була медіумкою-початкивицею, а ще — колишньою ученицею Воделіни та її відданою шанувальницею. Якщо хтось і здатен був подолати мур між життям і смертю — то тільки Еві. Ленна мусила з нею поговорити, дізнатися правду про те, що сталося. Нехай поліція не прагнула правосуддя, але його прагнула Ленна. Тому вона вирішила відкинути всі сумніви й вивчити — ба навіть опанувати — це химерне мистецтво спіритичного сеансу.

Рекомендована література

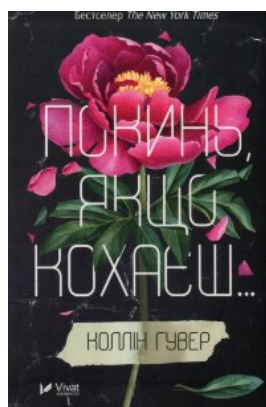
ЮВАЛ НОЙ ХАРАРІ

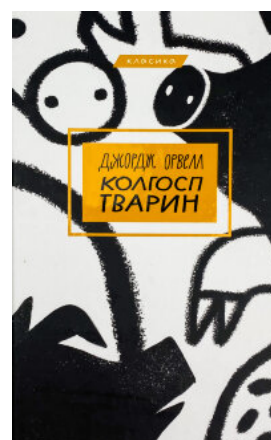
21 УРОК для
СТОЛІТТЯ

ВІД АВТОРА БЕСТСЕЛЕРІВ SAPIENS І HOMO DEUS

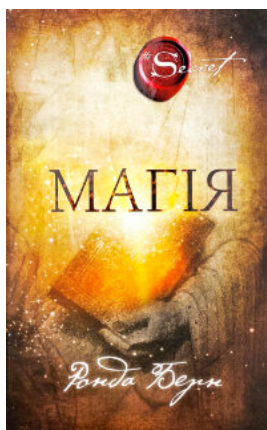
21 урок для 21-го століття

Покинь якщо кохаєш

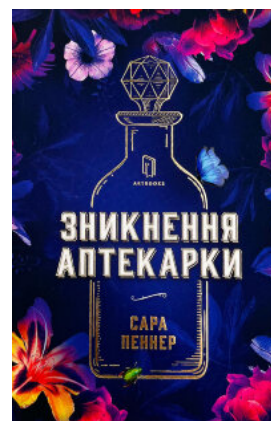
Колгосп тварин

Магія

Іди туди, де страшно. І матимеш те, про що мрієш

Зникнення аптекарки

Перейти до категорії
Детективи

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ